

## Arrest

nr. 236 851 van 15 juni 2020  
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat L. CEUNEN  
Beringsesteenweg 51  
3971 LEOPOLDSBURG

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

### DE WND. VOORZITTER VAN DE IIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Ethiopische nationaliteit te zijn, op 26 december 2019 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 17 december 2019 houdende niet-ontvankelijk verzoek (internationale bescherming in een andere EU-lidstaat).

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 20 mei 2020 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 9 juni 2020.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van advocaat R. JESSEN, die *loco* advocaat L. CEUNEN verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

### WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

#### 1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster, die verklaart van Eritrese nationaliteit te zijn, is volgens haar verklaringen het Rijk binnengekomen op 30 juli 2019 en dient op 1 augustus 2019 een verzoek tot internationale bescherming in.

1.2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoekster op 1 oktober 2019 door de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: DVZ) overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: CGVS). Verzoekster werd door het CGVS gehoord op 3 december 2019.

1.3. Op 17 december 2019 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: commissaris-generaal) de beslissing tot niet-ontvankelijkheid van het verzoek omdat verzoekster internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat. Deze beslissing werd verzoekster bij aangetekende brief verstuurd op 19 december 2019 ter kennis werd gebracht.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

*"A. Feitenrelaas*

*U bent Eritrees staatsburger van Tigrinya afkomst, geboren op 1 januari 1985 in Adi Etket (zoba Debub). U woonde eveneens in Mai Welki Shuk (Dekemhare, zoba Debub). U ging tot de 10de graad naar school, maar maakte de 11de graad niet af. U stopte op 22 jarige leeftijd met school omdat u verloofd was. U werkte voor uw huwelijk, gedurende vijf jaar in een kapsalon in Dekemhare. Op 26 mei 2006 trouwde u met uw man G. T. A. Hij was soldaat in het nationale leger. Jullie kregen vier kinderen twee dochters (B. °13/03/2013 en G. °30/06/2017) en twee zonen (B. °27/12/2007 en H. °07/12/2009).*

*Uw man ontsnapte van zijn militaire dienst. Soldaten kwamen verschillende keren bij u thuis vragen naar uw man. De laatste keer, in oktober 2017 bedreigden ze u en zeiden ze dat ze u zouden opsluiten indien u uw man niet zou terugsturen naar zijn legerdienst. U liet uw twee oudste kinderen achter in Eritrea en verliet Eritrea met uw twee jongste kinderen. Met de wagen reisde u naar Soedan, waar u bleef tot november 2017. Met het vliegtuig reisde u verder naar Turkije, waar u drie maand verbleef. In april 2018 kwam u aan in Griekenland op het eiland Chios. U diende een verzoek tot internationale bescherming in op 14 mei 2018. In augustus 2018 werd u internationale bescherming toegekend. U bleef nog in het kamp in Chios wonen tot juni 2019. Hierna reisde u naar Athene, waar u verbleef in een woning die u huurde samen met enkele andere erkende vluchtelingen. In juli 2019 verliet u Griekenland.*

*Met het vliegtuig reisde u naar België. U kwam hier aan op 30 juli 2019. Op 1 augustus 2019 diende u een verzoek tot internationale bescherming in bij de Belgische autoriteiten.*

*Uit uw verklaringen blijkt dat u Griekenland heeft verlaten omdat uw dochter daar niet naar school kon gaan, omdat het moeilijk was voor u om werk te vinden, omdat het moeilijk was om te leven van de uitkering van 190 EUR/maand en omdat het moeilijk was onderdak te vinden voor u en uw dochters. U verklaarde tevens dat u door enkele van de personen met wie u samenwoonde seksueel geïntimideerd werd. Het zou in Griekenland verder onmogelijk zijn om familiehereniging te bekomen.*

*Ter staving van uw verzoek tot internationale bescherming legde u volgende documenten neer: uw Eritrese identiteitskaart, uw huwelijksakte, één doopcertificaat en drie geboorteaktes van uw kinderen, drie foto's van uw huwelijk, 1 foto van uw man in zijn uniform als soldaat, twee foto's met uw kinderen.*

*B. Motivering*

*Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen.*

*Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.*

*Na onderzoek van alle elementen in uw administratief dossier, wordt uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaard.*

*Uit de documenten in uw administratief dossier blijkt dat u reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, m.n. in Griekenland. Volgens het "Eurodac Search Result" dat in uw administratief dossier werd gevoegd, werd u immers reeds internationale bescherming verleend in een andere lidstaat van de Europese Unie in de loop van de voorbije drie jaar (zie de nota "Eurodac Hit 'M'", waarvan kopie in uw administratief dossier, als interpretatie-instrument van uw "Eurodac Search Result").*

*Artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de wet van 15 december 1980 voorziet in de mogelijkheid om het verzoek om internationale bescherming van een verzoeker die reeds internationale bescherming in een andere lidstaat van de Europese Unie geniet, niet-ontvankelijk te verklaren.*

*U verkeert niettemin in de mogelijkheid om elementen aan te brengen waaruit kan blijken dat de bescherming die u in deze lidstaat werd verleend, niet actueel of ontoereikend zou zijn.*

*Gelet op wat voorafgaat, dient te worden vastgesteld dat er niet kan worden aangenomen dat u een gegronde vrees voor vervolging koestert of een reëel risico op het lijden van ernstige schade loopt in geval van terugkeer naar de lidstaat waar u reeds internationale bescherming geniet. Bovendien zijn uw basisrechten als persoon die internationale bescherming geniet, er gegarandeerd.*

*In het kader van uw verzoek om internationale bescherming doet u gelden dat u Griekenland heeft verlaten omdat uw verzoek tot gezinshereniging werd geweigerd. U klaagde ook de slechte verblijfsomstandigheden aan, het feit dat u geen werk vond en er geen opleiding kon volgen.*

*Vooreerst moet opgemerkt worden, dat u als persoon die internationale bescherming geniet, binnen de Europese Unie een specifieke bescherming heeft tegen refoulement. Overeenkomstig het recht van de Unie zijn er aan uw status diverse rechten en voordelen op gebied van werkgelegenheid, sociale bescherming, gezondheidszorg, onderwijs, huisvesting en integratie verbonden.*

*Deze vaststelling wordt niet ondermijnd door het feit dat er zich verschillen kunnen voordoen in de algemene economische toestand tussen de lidstaten van de Europese Unie. Niet alle onderdanen van de Europese Unie hebben een gelijkwaardige toegang tot huisvesting, tewerkstelling en andere sociale infrastructuur. Dit geldt ook voor personen die internationale bescherming binnen de Europese Unie genieten. De vaststelling dat er tussen de lidstaten van de Europese Unie verschillen bestaan met betrekking tot de omvang van de toekenning van rechten aan personen die internationale bescherming genieten, en de mate waarin zij deze rechten kunnen doen gelden, is, wat u betreft, geen vervolging in de zin van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980, noch een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet. U hebt internationale bescherming verkregen in Griekenland. Deze lidstaat van de EU is als zodanig gebonden door het recht van de Europese Unie, dat voorziet in minimumnormen op gebied van rechten en voordelen die voortvloeien uit uw status van persoon die internationale bescherming geniet en waarvan u gebruik kunt maken.*

*Bovendien volgt uit de rechtspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens dat hoewel de algemene situatie en levensomstandigheden van verzoekers om internationale bescherming in een lidstaat van de EU kunnen wijzen op een aantal tekortkomingen, de drempel van artikel 3 EVRM niet overschreden wordt voor zover er geen sprake is van een systematisch onvermogen om steun en structuren te bieden aan verzoekers om internationale bescherming (EHRM, Mohammed Hussein en anderen / Nederland en Italië, 27725/10, 2 april 2013). Deze redenering die van toepassing is op verzoekers om internationale bescherming, moet tevens worden gevolgd wanneer het gaat om personen die reeds een internationale beschermingsstatus genieten.*

*U haalde aan dat de hoofdreden voor uw vertrek uit Griekenland uw bezorgdheid voor uw kinderen was, meer bepaald het feit dat het niet mogelijk was voor uw oudste dochter om in Griekenland naar school te gaan (CGVS p. 7, 10). U verklaarde dat het niet mogelijk was voor uw dochter om naar school te gaan omdat u niet de nodige financiële middelen had. Gevraagd of u geprobeerd had uw dochter naar school te sturen, verklaarde u dat u van plan was om een job te vinden en zo de schoolkosten van uw dochter te betalen. Het zou echter zeer moeilijk zijn om een job te vinden in Griekenland. U zou niet geprobeerd hebben uw dochter in een school in te schrijven (CGVS p. 7-8, 10). Uit informatie die beschikbaar is op de website van de Griekse autoriteiten blijkt echter dat personen die internationale bescherming kregen in Griekenland en hun kinderen, kosteloos toegang hebben tot het publieke onderwijssysteem (zie blauwe map). Uit niets blijkt dan ook dat het niet mogelijk zou zijn voor uw dochter om in Griekenland naar school te gaan.*

*U verklaarde dat u geen gezinshereniging kon krijgen met uw man en uw twee kinderen nadat u in augustus 2018 een beschermingsstatuut had verkregen in Griekenland. U zou de hulp van een advocaat hebben gezocht. Deze zou u hebben verteld dat het onmogelijk was om gezinshereniging te krijgen. Vooreerst dient te worden opgemerkt dat u geen enkel bewijsstuk voorlegt, waaruit kan afgeleid worden dat u effectief een aanvraag tot gezinshereniging heeft ingediend, noch waaruit kan blijken dat u*

deze aanvraag zou zijn geweigerd. Verder is het opmerkelijk dat u verklaarde niet te weten waarom het voor u niet mogelijk zou zijn om gezinshereniging te krijgen. U kwam niet verder dan de verklaring dat uw advocaten u hadden gezegd dat het niet mogelijk was (CGVS p. 9-10). Deze vaststellingen maken dan ook dat uw beweringen hieromtrent niet zomaar voor waar kunnen worden aangenomen. Wat er ook van is, er dient te worden opgemerkt dat deze door u verklaarde problemen buiten het toepassingsgebied van de Vluchtelingenconventie of de definitie van subsidiaire bescherming vallen. Er dient verder opgemerkt te worden dat uw gezin overeenkomstig de nationale Griekse procedures een verblijfstitel dient te bekomen en dat het een land toekomt om zelf te bepalen aan welke voorwaarden moet voldaan zijn opdat jullie een gezinshereniging kunnen aangaan.

U verklaarde in Athene problemen te hebben gehad met uw mannelijke huisgenoten. Zij zouden u verschillende keren hebben gevraagd om seksuele betrekkingen met hen te hebben. U weigerde steeds. U verklaarde dat er niets gebeurd was, maar dat ze u bedreigden en zeiden dat ze dit op een dag zouden doen (CGVS p. 8). In verband hiermee dient opgemerkt te worden dat u deze gebeurtenissen zelf niet als hoofdreden voor uw vertrek uit Griekenland vermeldde. U gaf verschillende keren aan dat de belangrijkste reden voor uw vertrek uit Griekenland het welzijn en de educatie van uw kinderen was. Verder veronderstelt het CGVS in dergelijke gevallen dat er een mogelijkheid is tot hulp en bescherming van de Griekse instanties. Daarom moet de verzoeker in dergelijke gevallen de commissaris-generaal er van overtuigen dat hij heeft geprobeerd om zich onder de bescherming te stellen van de nationale autoriteiten in de lidstaat die hem internationale bescherming heeft verleend. U sprak hier echter enkel over met de vrouw waarmee u samenwoonde waarop zij u vertelde dat u uw documenten moest beschermen. U zocht geen andere woning, noch informeerde u zich naar organisaties die u konden helpen bij het vinden van beter onderdak (CGVS p. 8-9). U ging evenmin langs bij de politie om daar hulp te vragen. Aangezien u geen poging ondernam zich door de Griekse autoriteiten te laten beschermen, toont u niet aan dat u op deze niet zou kunnen rekenen. Dat u aangeeft dat u schrik had voor de jongeren met wie u samenwoonde, is geen afdoende reden om zich niet in de eerste plaats te wenden tot de autoriteiten van het land waar u op bescherming kunt rekenen, of hier tenminste een poging toe te ondernemen (CGVS p. 9).

Het feit dat u met een uitkering van 190 EUR per maand moest rondkomen, dat u een huis moest huren met andere personen, dat u geen werk vond en geen opleiding kon volgen, zijn onvoldoende zwaarwichtig om als vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie noch als een risico op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming te worden beschouwd. Uit uw persoonlijk onderhoud blijkt dat de situatie in Griekenland niet alleen moeilijk is voor vluchtelingen, maar dat ook de lokale bevolking problemen kan hebben omwille van het feit dat er geen jobmogelijkheden zijn (CGVS p. 8). Verder dient opgemerkt te worden dat u enkel aan Eritreeërs zou hebben gevraagd of ze een job voor u hadden. U verklaarde geen organisaties te kennen die u konden helpen met het zoeken naar werk, noch kon u uitleggen hoe u naar dergelijke organisaties zou hebben gezocht (CGVS p. 7). U zou geen contact meer hebben gehad met de advocaten die u kende van in Chios, noch zou u voor uw vertrek naar Athene bij deze advocaten hebben geïnformeerd naar organisaties of personen die u konden bijstaan (CGVS p. 8).

Op basis van bovenstaande vaststellingen meent het CGVS dat u niet kunt aantonen dat u in Griekenland, nadat u een internationale beschermingsstatus werd toegekend en nadat u van Chios naar het Griekse vasteland ging, basisvoorzieningen zoals inkomen of onderwijs werd ontzegd of dat deze voorzieningen niet beschikbaar zouden zijn voor personen met een internationale beschermingsstatus. Evenmin blijkt dat u - in de maand en twee weken dat u als persoon met een internationale beschermingsstatus op het vasteland verbleef - voldoende inspanningen heeft geleverd om de rechten die met deze status gepaard gaan te doen gelden.

Gelet op de voorafgaande vaststellingen, dient te worden vastgesteld dat u geen gegronde vrees koestert of geen reëel risico op het lijden van ernstige schade in geval van terugkeer naar Griekenland loopt, dat uw basisrechten als persoon die er internationale bescherming geniet, gegarandeerd zijn en dat uw levensomstandigheden niet kunnen worden beschouwd als onmenselijk of vernederend in de zin van artikel 3 van het Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden.

Overeenkomstig artikel 24 van de Kwalificatierichtlijn (Richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de

*inhoud van de verleende bescherming (herziening)), dat de modaliteiten van de verblijfsvergunningen die verband houden met een internationale beschermingsstatus regelt, zijn de verblijfsvergunningen in wezen beperkt in de tijd en hernieuwbaar. Dit is echter in beginsel niet het geval voor de toegekende internationale beschermingsstatus die ten volle blijft gelden zolang het nodig is, de persoon die de status geniet, te beschermen. Deze status kan slechts ophouden, worden herroepen of ingetrokken in beperkte en uitzonderlijke omstandigheden. Deze status kan ook maar worden beëindigd in beperkte en uitzonderlijke omstandigheden, net zoals de hernieuwing ervan slechts kan worden geweigerd in beperkte en uitzonderlijke omstandigheden (vgl. artikel 11, 14, 16 en 19 van de Kwalificatierichtlijn).*

*Gelet op wat voorafgaat, is het CGVS van mening dat na onderzoek van de elementen in uw administratief dossier met recht kan worden aangenomen dat, zelfs als zou het verblijfsdocument dat u werd uitgereikt op basis van de internationale beschermingsstatus die u werd verleend niet meer geldig zijn, niets erop wijst dat uw status van persoon die internationale bescherming geniet, niet meer geldig is.*

*Aangezien de geldigheid van uw status van persoon die internationale bescherming geniet, niet in vraag wordt gesteld, wijst niets er daarenboven op dat u niet zou kunnen terugkeren naar Griekenland, of dat, mocht dit het geval zijn, uw verblijfsvergunning die verband houdt met uw status van persoon die internationale bescherming geniet niet eenvoudig zou kunnen worden hernieuwd mits het zetten van een aantal stappen (naar analogie, RvV 30 maart 2017, nr. 184 897).*

*Ongeacht wat voorafgaat, kunt u een verzoek tot bevestiging van uw hoedanigheid van vluchteling indienen. Artikel 93 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen bepaalt dat de bevestiging van de hoedanigheid van vluchteling kan worden aangevraagd op voorwaarde dat de betrokkene regelmatig en zonder onderbreking sinds 18 maanden in België heeft verbleven en dat de duur van zijn verblijf niet om een welbepaalde reden werd beperkt.*

*De door u voorgelegde documenten veranderen niets aan bovenstaande appreciatie. Uw identiteitskaart, huwelijksakte, doopcertificaat, de geboorteaktes van uw kinderen en de foto's van uw huwelijk en kinderen bevatten persoonsgegevens die in deze beslissing niet worden betwist. De foto van uw man in uniform zegt niets over uw situatie ten opzichte van Griekenland.*

*C. Conclusie Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet."*

## 2. Over de gegrondheid van het beroep

### 2.1. In een enig middel voert verzoekster de schending aan van volgende bepalingen:

*"Schending van de artikelen 48/4 en 48/5 en 62 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ('Vreemdelingenwet') en de beginselen van behoorlijk bestuur, in het bijzonder de algemene motiveringsplicht, het zorgvuldigheids- en het redelijkheidsbeginsel, en de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, schending van artikel 57/6 §3, 3° Vw."*

Verzoekster zet uiteen dat zij volhardt in haar asielmotieven en dat zij het niet eens is met de appreciatie door de commissaris-generaal. Verzoekster wijst erop dat ze een kwetsbaar profiel heeft omdat ze twee minderjarige kinderen heeft. In Griekenland dienden ze te overleven van een uitkering van 190 euro per maand. Zij verliet Griekenland omwille van de schrijnende levensomstandigheden daar. Ze wijst erop dat ook voor erkende vluchtelingen de omstandigheden zeer slecht zijn, zonder toegang tot gezondheidszorg, huisvesting of sociale bijstand. Verzoekster meent dat zij aantoonde dat ze een risico loopt op onmenselijke en vernederende behandeling in Griekenland waardoor haar beschermingsstatuut daar niet effectief is. Verzoekster stelt dat de voorwaarde voor de toepassing van artikel 57/6, § 3, 3° van de Vreemdelingenwet niet vervuld is.

Verzoekster voert aan dat zij en haar twee minderjarige kinderen in Griekenland geen toegang hebben tot huisvesting, werk, opleidingen en medische zorg. Verzoekster wijst erop dat ze het huis dat ze huurde in Athene deelde met andere vluchtelingen en dat de mannelijke huisgenoten haar seksueel intimideerden. De keuze voor een woning voor erkende vluchtelingen is zeer beperkt, dit wordt

bevestigd door het landenrapport AIDA Country Report: Greece, update 2018. Omdat verzoekster de Griekse taal niet machtig is en er in Griekenland reeds een economische en financiële crisis heerst, is het voor haar onmogelijk om er te werken en zichzelf en haar gezin te onderhouden. De mogelijkheden voor het volgen van een taal cursus in Griekenland zijn zeer beperkt, dit wordt bevestigd door het reeds vermelde AIDA-rapport. Ten slotte stelt verzoekster dat de toegang tot het onderwijs voor kinderen in Griekenland ontoereikend is. Ondanks dat in de bestreden beslissing wordt vermeld dat de kinderen van personen met een beschermingsstatus kosteloos onderwijs kunnen genieten, zette verzoekster toch de nodige stappen om haar kind in te schrijven maar botste zij op schoolkosten die ze onmogelijk kon vergoeden met haar uitkering van 190 euro per maand. Verzoekster verwijst opnieuw naar het AIDA-rapport om te duiden dat het voor erkende vluchtelingen haast onmogelijk is om in de praktijk aanspraak te maken op sociale voorzieningen.

2.2. Bij het verzoekschrift worden geen documenten toegevoegd, ter zitting worden geen documenten voorgelegd.

2.3.1. De bestreden beslissing werd genomen op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), dat voorziet in de mogelijkheid om het verzoek om internationale bescherming van een vreemdeling die al dergelijke bescherming heeft gekregen in een andere lidstaat van de Europese Unie, niet-ontvankelijk te verklaren, tenzij hij elementen naar voren brengt waaruit blijkt dat hij zich niet langer kan beroepen op de bescherming die reeds werd toegekend.

In de bestreden beslissing wordt het verzoek om internationale bescherming van verzoekster niet-ontvankelijk verklaard omdat (i) zij geen gegronde vrees koestert of geen reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade in geval van terugkeer naar Griekenland, (ii) haar basisrechten als persoon die er internationale bescherming geniet, gegarandeerd zijn en haar levensomstandigheden niet kunnen worden beschouwd als onmenselijk of vernederend in de zin van artikel 3 van het EVRM, en (iii) de documenten die verzoekster heeft neergelegd niets veranderen aan bovenstaande appreciatie.

De Raad stelt vast dat de motieven van de bestreden beslissing op eenvoudige wijze in die beslissing kunnen gelezen worden zodat verzoekster er kennis van heeft kunnen nemen en heeft kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover zij in rechte beschikt. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en artikel 62 van de Vreemdelingenwet, voldaan (RvS 5 februari 2007, nr. 167.477; RvS 31 oktober 2006, nr. 1.64.298; RvS 10 oktober 2006, nr. 163.358; RvS 10 oktober 2006, nr. 163.357; RvS 21 september 2005, nr. 149.149; RvS 21 september 2005, nr. 149.148). Verzoekster maakt niet duidelijk op welk punt deze formele motivering haar niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. Daarnaast blijkt uit het verzoekschrift dat verzoekster de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht *in casu* is bereikt (RvS 21 maart 2007, nr. 169.217). Het middel kan in zoverre niet worden aangenomen.

2.3.2. Uit de bestreden beslissing en het administratief dossier blijkt dat verzoekster in augustus 2018 als vluchteling erkend werd in Griekenland (adm. doss., stuk 5, notities persoonlijk onderhoud van 3 december 2019 en Eurodac Search Result).

Verzoekster betwist dit in haar verzoekschrift niet, noch blijkt dat verzoekster thans niet langer de vluchtelingenstatus in Griekenland zou genieten. In dit verband stelt de bestreden beslissing het volgende:

*“Overeenkomstig artikel 24 van de Kwalificatierichtlijn (Richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herziening)), dat de modaliteiten van de verblijfsvergunningen die verband houden met een internationale beschermingsstatus regelt, zijn de verblijfsvergunningen in wezen beperkt in de tijd en hernieuwbaar. Dit is echter in beginsel niet het geval voor de toegekende internationale beschermingsstatus die ten volle blijft gelden zolang het nodig is, de*

*persoon die de status geniet, te beschermen. Deze status kan slechts ophouden, worden herroepen of ingetrokken in beperkte en uitzonderlijke omstandigheden. Deze status kan ook maar worden beëindigd in beperkte en uitzonderlijke omstandigheden, net zoals de hernieuwing ervan slechts kan worden geweigerd in beperkte en uitzonderlijke omstandigheden (vgl. artikel 11, 14, 16 en 19 van de Kwalificatierichtlijn)."*

2.3.3. In het licht van het EU-acquis, het bereikte niveau van procedurele harmonisatie, evenals van het gegeven dat de Europese lidstaten allen partij zijn bij het Europees Verdrag van de Rechten van de Mens (EVRM) en in beginsel bijzonder hoge normen inzake mensenrechten en bescherming van vluchtelingen in acht nemen, geldt een weerlegbaar vermoeden dat een persoon die als vluchteling wordt erkend of die de subsidiaire beschermingsstatus werd verleend door een lidstaat van de Europese Unie, er over voldoende of reële bescherming beschikt en zijn fundamentele rechten er niet zullen worden geschonden. Uitgaan van het tegendeel zou indruisen tegen het interstatelijk vertrouwensbeginsel en irreguliere secundaire migratiestromen binnen de EU in de hand werken. Hieruit volgt een vermoeden dat verzoekster, die internationale bescherming geniet in Griekenland, er geen gegronde vrees voor vervolging heeft noch een reëel risico op het lijden van ernstige schade loopt; dat verzoekster er een bijzondere bescherming tegen refoulement geniet; dat aan de status van verzoekster een verblijfsrecht en daaraan gekoppelde rechten verbonden zijn inzake de toegang tot werkgelegenheid, onderwijs, sociale voorzieningen, gezondheidszorg, huisvesting en integratievoorzieningen; dat de levensstandaard van verzoekster er niet kan worden beschouwd als onmenselijk of vernederend; en dat de geboden bescherming duurzaam van aard is.

In navolging van het Hof van Justitie van 19 maart 2019 in de gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, komt het aan verzoekster toe om de nodige concrete elementen aan te reiken die van aard zijn om het vermoeden dat zij zich kan beroepen op de bescherming die haar in een andere EU lidstaat verleend werd, *in casu* Griekenland, te weerleggen. Dit kan verzoekster slechts door concreet aan te tonen dat de door Griekenland geboden bescherming niet langer effectief of toereikend zou zijn, met name dat er in Griekenland sprake is van structurele of fundamentele tekortkomingen of tekortkomingen die bepaalde groepen van personen raken, die een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid bereiken waardoor verzoeksters terugkeer naar Griekenland tot gevolg heeft dat zij vanwege haar bijzondere kwetsbaarheid, buiten haar wil en haar persoonlijke keuzes om, in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie zal terechtkomen. Deze toestand van zeer verregaande deprivatie bestaat wanneer verzoekster niet in staat is om te voorzien in haar meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en haar in een toestand van achterstelling brengt die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid. Die drempel wordt dus niet bereikt in situaties die, ook al worden zij gekenmerkt door een grote onzekerheid of een sterke verslechtering van de levensomstandigheden van de betrokken persoon, geen zeer verregaande materiële deprivatie meebrengen waardoor deze persoon in een situatie terechtkomt die zo ernstig is dat zijn toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling (HvJ 19 maart 2019, "*Ibrahim e.a.*", overweging 90 e.v.).

Landeninformatie kan weliswaar een belangrijk aspect vormen bij de globale beoordeling van het verzoek om internationale bescherming, doch zulk een informatie volstaat niet om *a priori* te besluiten dat de geboden bescherming in hoofde van eenieder die in een lidstaat internationale bescherming werd verleend, niet langer effectief of toereikend zou zijn. De Raad benadrukt dat het duidelijk is dat de individuele situatie en persoonlijke ervaringen van verzoekster in Griekenland van wezenlijk belang zijn bij de beoordeling van het verzoek, waar het aan verzoekster toekomt om in dit verband de nodige concrete elementen aan te reiken die van aard zijn om het vermoeden dat zij zich kan beroepen op de bescherming die haar in Griekenland verleend werd, te weerleggen.

In voorliggend geval blijkt, na een individueel en inhoudelijk onderzoek van het geheel van de elementen die voorliggen, dat verzoekster niet aantoonde dat de bescherming die haar in Griekenland verleend werd ontoereikend zou zijn, noch dat verzoekster een gegronde vrees in vluchtelingenrechtelijke zin of een reëel risico op het lijden van ernstige schade kan doen gelden ten overstaan van Griekenland.

2.3.4. De bestreden beslissing duidt op pertinente en correcte wijze het volgende aan:

*"Gelet op wat voorafgaat, dient te worden vastgesteld dat er niet kan worden aangenomen dat u een gegronde vrees voor vervolging koestert of een reëel risico op het lijden van ernstige schade loopt in*

*geval van terugkeer naar de lidstaat waar u reeds internationale bescherming geniet. Bovendien zijn uw basisrechten als persoon die internationale bescherming geniet, er gegarandeerd.*

*In het kader van uw verzoek om internationale bescherming doet u gelden dat u Griekenland heeft verlaten omdat uw verzoek tot gezinshereniging werd geweigerd. U klaagde ook de slechte verblijfsomstandigheden aan, het feit dat u geen werk vond en er geen opleiding kon volgen.*

*Vooreerst moet opgemerkt worden, dat u als persoon die internationale bescherming geniet, binnen de Europese Unie een specifieke bescherming heeft tegen refoulement. Overeenkomstig het recht van de Unie zijn er aan uw status diverse rechten en voordelen op gebied van werkgelegenheid, sociale bescherming, gezondheidszorg, onderwijs, huisvesting en integratie verbonden.*

*Deze vaststelling wordt niet ondermijnd door het feit dat er zich verschillen kunnen voordoen in de algemene economische toestand tussen de lidstaten van de Europese Unie. Niet alle onderdanen van de Europese Unie hebben een gelijkwaardige toegang tot huisvesting, tewerkstelling en andere sociale infrastructuur. Dit geldt ook voor personen die internationale bescherming binnen de Europese Unie genieten. De vaststelling dat er tussen de lidstaten van de Europese Unie verschillen bestaan met betrekking tot de omvang van de toekenning van rechten aan personen die internationale bescherming genieten, en de mate waarin zij deze rechten kunnen doen gelden, is, wat u betreft, geen vervolging in de zin van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980, noch een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet. U hebt internationale bescherming verkregen in Griekenland. Deze lidstaat van de EU is als zodanig gebonden door het recht van de Europese Unie, dat voorziet in minimumnormen op gebied van rechten en voordelen die voortvloeien uit uw status van persoon die internationale bescherming geniet en waarvan u gebruik kunt maken.*

*Bovendien volgt uit de rechtspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens dat hoewel de algemene situatie en levensomstandigheden van verzoekers om internationale bescherming in een lidstaat van de EU kunnen wijzen op een aantal tekortkomingen, de drempel van artikel 3 EVRM niet overschreden wordt voor zover er geen sprake is van een systematisch onvermogen om steun en structuren te bieden aan verzoekers om internationale bescherming (EHRM, Mohammed Hussein en anderen / Nederland en Italië, 27725/10, 2 april 2013). Deze redenering die van toepassing is op verzoekers om internationale bescherming, moet tevens worden gevolgd wanneer het gaat om personen die reeds een internationale beschermingsstatus genieten.*

*U haalde aan dat de hoofdreden voor uw vertrek uit Griekenland uw bezorgdheid voor uw kinderen was, meer bepaald het feit dat het niet mogelijk was voor uw oudste dochter om in Griekenland naar school te gaan (CGVS p. 7, 10). U verklaarde dat het niet mogelijk was voor uw dochter om naar school te gaan omdat u niet de nodige financiële middelen had. Gevraagd of u geprobeerd had uw dochter naar school te sturen, verklaarde u dat u van plan was om een job te vinden en zo de schoolkosten van uw dochter te betalen. Het zou echter zeer moeilijk zijn om een job te vinden in Griekenland. U zou niet geprobeerd hebben uw dochter in een school in te schrijven (CGVS p. 7-8, 10). Uit informatie die beschikbaar is op de website van de Griekse autoriteiten blijkt echter dat personen die internationale bescherming kregen in Griekenland en hun kinderen, kosteloos toegang hebben tot het publieke onderwijssysteem (zie blauwe map). Uit niets blijkt dan ook dat het niet mogelijk zou zijn voor uw dochter om in Griekenland naar school te gaan.*

*U verklaarde dat u geen gezinshereniging kon krijgen met uw man en uw twee kinderen nadat u in augustus 2018 een beschermingsstatuut had verkregen in Griekenland. U zou de hulp van een advocaat hebben gezocht. Deze zou u hebben verteld dat het onmogelijk was om gezinshereniging te krijgen. Vooreerst dient te worden opgemerkt dat u geen enkel bewijsstuk voorlegt, waaruit kan afgeleid worden dat u effectief een aanvraag tot gezinshereniging heeft ingediend, noch waaruit kan blijken dat u deze aanvraag zou zijn geweigerd. Verder is het opmerkelijk dat u verklaarde niet te weten waarom het voor u niet mogelijk zou zijn om gezinshereniging te krijgen. U kwam niet verder dan de verklaring dat uw advocaten u hadden gezegd dat het niet mogelijk was (CGVS p. 9-10). Deze vaststellingen maken dan ook dat uw beweringen hieromtrent niet zomaar voor waar kunnen worden aangenomen. Wat er ook van is, er dient te worden opgemerkt dat deze door u verklaarde problemen buiten het toepassingsgebied van de Vluchtelingenconventie of de definitie van subsidiaire bescherming vallen. Er dient verder opgemerkt te worden dat uw gezin overeenkomstig de nationale Griekse procedures een verblijfstitel dient te bekomen en dat het een land toekomt om zelf te bepalen aan welke voorwaarden moet voldaan zijn opdat jullie een gezinshereniging kunnen aangaan.*

*U verklaarde in Athene problemen te hebben gehad met uw mannelijke huisgenoten. Zij zouden u verschillende keren hebben gevraagd om seksuele betrekkingen met hen te hebben. U weigerde steeds. U verklaarde dat er niets gebeurd was, maar dat ze u bedreigden en zeiden dat ze dit op een dag zouden doen (CGVS p. 8). In verband hiermee dient opgemerkt te worden dat u deze gebeurtenissen zelf niet als hoofdreden voor uw vertrek uit Griekenland vermeldde. U gaf verschillende keren aan dat de belangrijkste reden voor uw vertrek uit Griekenland het welzijn en de educatie van uw kinderen was. Verder veronderstelt het CGVS in dergelijke gevallen dat er een mogelijkheid is tot hulp en bescherming van de Griekse instanties. Daarom moet de verzoeker in dergelijke gevallen de commissaris-generaal er van overtuigen dat hij heeft geprobeerd om zich onder de bescherming te stellen van de nationale autoriteiten in de lidstaat die hem internationale bescherming heeft verleend. U sprak hier echter enkel over met de vrouw waarmee u samenwoonde waarop zij u vertelde dat u uw documenten moest beschermen. U zocht geen andere woning, noch informeerde u zich naar organisaties die u konden helpen bij het vinden van beter onderdak (CGVS p. 8-9). U ging evenmin langs bij de politie om daar hulp te vragen. Aangezien u geen poging ondernam zich door de Griekse autoriteiten te laten beschermen, toont u niet aan dat u op deze niet zou kunnen rekenen. Dat u aangeeft dat u schrik had voor de jongeren met wie u samenwoonde, is geen afdoende reden om zich niet in de eerste plaats te wenden tot de autoriteiten van het land waar u op bescherming kunt rekenen, of hier tenminste een poging toe te ondernemen (CGVS p. 9).*

*Het feit dat u met een uitkering van 190 EUR per maand moest rondkomen, dat u een huis moest huren met andere personen, dat u geen werk vond en geen opleiding kon volgen, zijn onvoldoende zwaarwichtig om als vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie noch als een risico op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming te worden beschouwd. Uit uw persoonlijk onderhoud blijkt dat de situatie in Griekenland niet alleen moeilijk is voor vluchtelingen, maar dat ook de lokale bevolking problemen kan hebben omwille van het feit dat er geen jobmogelijkheden zijn (CGVS p. 8). Verder dient opgemerkt te worden dat u enkel aan Eritreeërs zou hebben gevraagd of ze een job voor u hadden. U verklaarde geen organisaties te kennen die u konden helpen met het zoeken naar werk, noch kon u uitleggen hoe u naar dergelijke organisaties zou hebben gezocht (CGVS p. 7). U zou geen contact meer hebben gehad met de advocaten die u kende van in Chios, noch zou u voor uw vertrek naar Athene bij deze advocaten hebben geïnformeerd naar organisaties of personen die u konden bijstaan (CGVS p. 8).*

*Op basis van bovenstaande vaststellingen meent het CGVS dat u niet kunt aantonen dat u in Griekenland, nadat u een internationale beschermingsstatus werd toegekend en nadat u van Chios naar het Griekse vasteland ging, basisvoorzieningen zoals inkomen of onderwijs werd ontzegd of dat deze voorzieningen niet beschikbaar zouden zijn voor personen met een internationale beschermingsstatus. Evenmin blijkt dat u - in de maand en twee weken dat u als persoon met een internationale beschermingsstatus op het vasteland verbleef - voldoende inspanningen heeft geleverd om de rechten die met deze status gepaard gaan te doen gelden.*

*Gelet op de voorafgaande vaststellingen, dient te worden vastgesteld dat u geen gegronde vrees koestert of geen reëel risico op het lijden van ernstige schade in geval van terugkeer naar Griekenland loopt, dat uw basisrechten als persoon die er internationale bescherming geniet, gegarandeerd zijn en dat uw levensomstandigheden niet kunnen worden beschouwd als onmenselijk of vernederend in de zin van artikel 3 van het Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden."*

2.3.5. Verzoekster slaagt er niet in de pertinente vaststellingen in de bestreden beslissing te weerleggen of te ontkrachten. Zij verwijst naar algemene landeninformatie (AIDA-rapport) met betrekking tot toegang voor huisvesting, de mogelijkheid tot het volgen van een opleiding meer bepaald een taal cursus en de toegang tot sociale voorzieningen. Hoewel de bron die in het verzoekschrift wordt geciteerd, getuigt van diverse problemen op socio-economisch vlak in hoofde van vluchtelingen in Griekenland, blijft verzoekster in gebreke om aan te tonen dat haar levensomstandigheden in Griekenland de vereiste drempel van zwaarwichtigheid zullen bereiken. De Raad herinnert eraan dat de loutere verwijzing naar algemene landenrapporten niet volstaat om aan te tonen dat verzoekster bij een terugkeer naar Griekenland buiten haar wil en haar persoonlijke keuzes om in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie zal terechtkomen, gelet op de pertinente en correcte vaststellingen over verzoeksters persoonlijke omstandigheden in de bestreden beslissing.

2.3.6. In het middel stelt verzoekster dat zij een kwetsbaar profiel heeft als alleenstaande moeder van twee minderjarige kinderen.

In dit verband merkt de Raad op dat uit verzoeksters persoonlijke verklaringen blijkt dat zij geen elementen heeft aangebracht die wijzen op een bijzondere kwetsbaarheid. Verzoekster was steeds gehuisvest, tijdens de procedure (notities persoonlijk onderhoud, p. 4 en 5) en daarna (notities persoonlijk onderhoud, p. 6). Verzoekster maakt geen melding van gezondheidsproblemen. Verzoekster verklaarde dat de voornaamste reden voor haar vertrek uit Griekenland was dat haar oudste dochter in Griekenland niet naar school kon gaan (notities persoonlijk onderhoud, p. 7 en 10) omdat verzoekster hiertoe niet de financiële middelen had. Personen die internationale bescherming genieten in Griekenland hebben echter kosteloos toegang tot het publieke onderwijssysteem (blauwe map in het administratief dossier). Inzake verzoeksters problemen met mannelijke huisgenoten, blijkt dat zij geen stappen heeft ondernomen: ze zocht geen andere woning, ze informeerde niet bij organisaties, ze ging niet naar de politie (notities persoonlijk onderhoud, p. 8 en 9). Uit verzoeksters verklaringen blijkt niet dat zij een bijzondere kwetsbaarheid heeft.

2.3.7. Inzake haar huisvesting stelt verzoekster dat zij seksueel geïntimideerd werd door haar mannelijke huisgenoten. In dit verband wordt opgemerkt dat uit verzoeksters verklaringen bleek dat zij gedurende een maand en twee weken in dit huis in Athene heeft gewoond met drie mannen en een andere vrouw (notities persoonlijk onderhoud, p. 6). Ze vertelde hierover aan de andere vrouw maar ze ging niet naar de politie omdat ze de taal niet sprak en bang was van de reactie van haar huisgenoten. Ze weet niet of er organisaties zijn die mensen in haar situatie helpen met opvang en ze heeft zich niet geïnformeerd of er zulke organisaties zijn (notities persoonlijk onderhoud, p. 9). Hieruit blijkt dat verzoekster geen poging ondernam om hulp te vragen aan de Griekse autoriteiten. De schrik voor de mogelijke reactie van haar huisgenoten volstaat niet als reden om zich niet tot de bevoegde Griekse autoriteiten te wenden.

Verzoekster stelt in het verzoekschrift dat zij niet kon werken omdat zij de taal niet machtig is en dat de mogelijkheden om een taal cursus te volgen beperkt zijn. Uit haar verklaringen blijkt dat verzoekster zei dat er geen school was om de taal te leren, dat haar in het centrum niet de mogelijkheid werd gegeven om een taal te leren, dat ze in Athene daarvoor niet geholpen werd door de mensen die haar hadden helpen verhuizen vanuit het centrum naar Athene, dat ze in Athene geen manier vond om de taal te studeren, dat ze denkt dat er geen organisaties zijn die konden helpen bij het vinden van werk of het leren van de taal omdat ze die organisaties niet kon vinden en dat ze er niet naar zocht, als ze er een kende, zou ze er naartoe gaan (notities persoonlijk onderhoud, p. 7). Hieruit blijkt dat verzoekster geen inspanningen heeft gedaan om steun te zoeken bij organisaties die haar konden helpen bij het doen gelden van haar rechten.

Verzoekster stelt in het middel dat de toegang tot het onderwijs voor kinderen ontoereikend is in Griekenland. Zij kon de schoolkosten onmogelijk vergoeden met haar uitkering van 190 euro per maand. Uit verzoeksters verklaringen blijkt dat zij niet geprobeerd heeft om haar dochter in te schrijven in een school omdat ze geen geld genoeg heeft (notities persoonlijk onderhoud, p. 10). Hierover stelt de bestreden beslissing dat personen die internationale bescherming kregen in Griekenland en hun kinderen, kosteloos toegang hebben tot het publieke onderwijssysteem. Deze informatie bevindt zich in het administratief dossier. Nu verzoekster zelf duidelijk aangeeft dat ze niet eens probeerde om haar dochter in te schrijven op een school, toont ze niet aan dat ze op dit vlak een poging heeft ondernomen om haar rechten te doen gelden.

Ten slotte wijst verzoekster er in het middel op dat ze geen aanspraak kan maken op sociale voorzieningen, in de theorie is dit mogelijk maar in de praktijk haast onmogelijk, ze verwijst hiervoor opnieuw naar het AIDA-rapport. De Raad herhaalt dat de loutere verwijzing naar algemene landenrapporten niet volstaat om aan te tonen dat verzoekster bij een terugkeer naar Griekenland buiten haar wil en haar persoonlijke keuzes om in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie zal terechtkomen.

Verzoekster kan dus niet in alle redelijkheid stellen dat er in haar hoofde sprake is van buitengewone omstandigheden die ertoe kunnen leiden dat zij, buiten haar wil en persoonlijke keuzes om, in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie terecht zal komen. Verzoekster toont niet concreet aan dat zij daadwerkelijk verhinderd was om in Griekenland in haar elementaire levensbehoeften te voorzien of om er aanspraak te kunnen maken op bepaalde basisvoorzieningen. Dat de levensomstandigheden in Griekenland moeilijk zijn, betreffen problemen van louter socio-economische

aard die niet vallen onder het toepassingsgebied van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Verzoekster betwist niet dat ook de lokale bevolking in Griekenland zelf socio-economische problemen kan hebben (notities persoonlijk onderhoud, p. 8).

Bovendien heeft verzoekster evenmin op concrete wijze aannemelijk gemaakt dat zij er moeilijkheden of incidenten met de daar aanwezige autoriteiten, overheden of burgerbevolking heeft gekend die kunnen worden aangemerkt als daden van vervolging of ernstige schade.

Verzoekster maakt zodoende niet op overtuigende wijze aannemelijk dat haar situatie kan worden aangemerkt als een situatie van uitzonderlijke aard zoals geduid door het Europees Hof van Justitie, noch dat zij zich niet langer onder de internationale bescherming die haar in Griekenland werd verleend, kan stellen.

Een verwijzing naar rechtspraak van de Raad is bovendien niet dienstig bij gebrek aan precedentenwerking. De Raad wijst er bovendien op dat elk verzoek om internationale bescherming op zijn individuele merites dient te worden beoordeeld.

De stelling dat verzoekster in geval van terugkeer naar Griekenland zal blootgesteld worden aan onmenselijke of vernederende behandelingen, is slechts gebaseerd op hypothesen en algemene landeninformatie zonder dat verzoekster *in concreto* aantoont dat zij in een situatie zou belanden die beschouwd kan worden als onmenselijk of vernederend in de zin van artikel 3 van het EVRM.

2.3.8. In acht genomen wat hierboven wordt gesteld, is de Raad van oordeel dat de commissaris-generaal in de bestreden beslissing terecht concludeert dat verzoekster geen elementen aanbrengt waaruit blijkt dat zij zich niet langer kan beroepen op de bescherming die haar reeds werd toegekend in Griekenland.

2.3.9. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stoeien op een correcte feitenvinding. Uit de bestreden beslissing blijkt dat de commissaris-generaal gebruik heeft gemaakt van de stukken van het administratief dossier en dat verzoekster de kans kreeg om haar vluchtmotieven omstandig uiteen te zetten en aanvullende bewijsstukken neer te leggen. De commissaris-generaal heeft het verzoek om internationale bescherming van verzoekster op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak. Het zorgvuldigheidsbeginsel is niet geschonden.

Een schending van het redelijkheidsbeginsel kan evenmin worden aangenomen, omdat de bestreden beslissing niet in kennelijke wanverhouding staat tot de motieven waarop zij is gebaseerd. Deze motieven zijn deugdelijk en vinden steun in het administratief dossier.

2.3.10. In de mate verzoekster aanvoert dat artikel 3 van het EVRM en artikel 4 van het Handvest worden geschonden, wordt erop gewezen dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.3.11. Een schending van de aangevoerde bepalingen wordt niet aangetoond. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen. De Raad kan immers slechts tot vernietiging overgaan om specifieke redenen voorzien in artikel 39/2 § 1, tweede lid, 2° en 3° van de Vreemdelingenwet, redenen die *in casu* niet worden aangetoond, zoals blijkt uit het voorgaande.

Het enig middel is ongegrond.

**OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:**

**Enig artikel**

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftien juni tweeduizend twintig door:

mevr. A. DE SMET,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

A. DE SMET